

מיארת, כשמתפקידו הלהנה, מתחכמתו האותיות (תהלים י) אמרת ה' צרופה מגן הויא לכל החוסים בו. מגן הויא על כל אותם רוחות רעות ומזיקים שמשוטטים בעולם בפיגמותם לכל אותם שאחווים בו באומנות הקדוש ברוך הוא.

שלמה המלך, פשירד לעמק האגוז, שכתוב (שירה א' גנת אגוז ירדיי, לך קלפת אגוז והסתכל בכל אומן קלפות, וידע (נ"א והסתכל בכל אליהם לא נבראו אלא מענו) שכל אותם ענוגים של אותם רוחות קלפות האגוז איננו אלא רק להדבק בבני אדם (נ"א ולסתם) ולטמא אותם, שכתוב (קהלת) ותענוגות בני הארץ שדה וshedot.

עוד, תענוגי בני אדם שמתענוגים בשנת הלילה יוצאים מהם שדה וshedot, והסתכל הatzteret הקדוש ברוך הוא לברא בעולם ולהתקין בהם את הקולם, והסתכל מכם מבענוגים, וכמה קלפות חופות על הארץ. וכל עולם במו זה, מעלה מהם. וכלה סוד הנקודה העלומה ומטה מראש סוד הנקודה העלומה עד סוף כל הדרגות. ככל הם זה לבוש זהה, וזה זהה. זה מה לתוכה מתחקלפה רות. זה לפנים מה, וזה לפנים מה, עד שנמצא שהוא קולפה לזה וזה לזה.

נקודה ראשונה היה אוור פנימי שאין לו שעור לדעת הנסיבות ודקיקות ונקיות של, עד שהחפשטה ממנה התפשטות, ואומהה התפשטות של אותה נקודה נעשית היכל אחד להתבלש אותה נקודה, אוור שליא ידוע לנגל הצעוף שלו.

הניבך שהוא לבוש לאוורה נקודה נסתרת היא אוור שאין לו שעור, ועם כל זה לא דקיק ומזה

מיארת פד אתפקנת סהר, אתהபָּכְן אַתְּזֹן (תהלים יח) אמרת יי' צרופה. מגן הויא לכל החוסים בו. מגן הויא על כל אונון רוחין בישין וקסטירין דמשוטטי בעילמא בגריעין דיליה לכל אונון האחין ביה בהימונתיה דקדשא בריך הוא.

שלמה מלכה כד נחית לעמeka דאגוזא דכתיב, (שיר השירים ז) אל גנת אגוז ירדיי, נטל קלייפה דאגוזא ואסתכל בכל אונון קלייפין וידע (נ"א ואסתכל דבר אונון לא נבראו אלא מענו) הכל אונון ענוגין דהנחה רוחין קלייפין דאגוזא לאו איהו אלא לאתדרבא בבני נשא (נ"א ולאסתאה) ולאסתאב לוין דכתיב, (קהלת ב) ותענוגות בני אדם שדה וshedot.

זו תענוגי בני אדם דמתענגgi בשיננטא דלייליא, נפקא מנויו שדה וshedot. וכלה אצטריך קדשא בריך הוא לمبرי בעילמא ולאתקנא עלמא בה. וכלה מחה לגוי וכמה קלייפין חפייא למוחה. וכל עלמא כהאי גוונא עילא ותפא מריש רזא דנקודה עלאה עד סופא הכל דרגין. כלחו (ד"ב נ"א) איהו דא לבושא לדא, ודא לדא. דא מוחא לגוי מוחא וקליפה (ס"א מוחא) רוחא. דא לגוי מן דא. ודא לגוי מן דא. עד דאשתכח דהאי קלייפה להאי ובהאי להאי.

נקודה קדמאה קוה נהירו פנימה דלית ליה שעורא למגdu זכינו ודקיקו ונקי דיליה. עד דאתפשט פשיטה. וזהו פשיטו דההיא נקודה אתבעיד חד היכלא לאתלבשא בהיא נקודה נהירוי דלא ידייע לסגייאו זבוקא דיליה.

היבלא דายהו לבושא לההו נקודה סתיימה איה נהירוי דלית ליה שעורא. עם כל דא לאו